

Podivná zvířata (příšerky)

Dugong indický

Alias mořská kráva, vodní savec z řádu sirén. Vypadá trochu jako kytovci, ale blíží se ke slonům. Váží až tunu a měří až 4 metry. Živí se chaluhami a mořskou trávou, kterou spásá pomocí zrohovatělých destiček v čelistech.

Rypoš lysý

Lysý savec, který žije jako sociální hmyz. Dlouhověký podzemní hlodavec z Afriky, který zřejmě nikdy nedostane rakovinu.

Žralok šotek

Vzácný hlubokomořský druh žraloka a živá fosilie - vypadá dnes úplně stejně jako vypadal před desítkami milionů let. Žije až ve 1300 metrové hloubce a je pomalý plavec, který přepadá kořist ze zálohy.

Pandí vos

Euspinolia militaris. Samičky nemají křídla. Parazituje na jiných vosách, včelách a čmelácích. Do hnízda naklade vajíčko a když se z něj vylíhne larva, požírá potomky hostitele. Její žihadlo je údajně tak bolestivé, že omráčí i krávu.

Zvířata v barvách

Chameleon

Každý chameleon má ovšem omezenou paletu a určitě nedokáže libovolně zbarvit kteroukoli část těla. Nejbarevnějšími tělními partiemi jsou obecně oči a bok. Zřejmě největším „mistrem barvířem“ je madagaskarský **chameleon pardálí** (*Furcifer pardalis*), který zvládá nejrůznější odstíny od smaragdově zelené, přes rudou, tyrkysovou až po fialovou.

Pavouci Maratus volans

Tito pavouci z čeledi skákavkovitých dorůstají délky pouhých pěti milimetrů. Na první pohled však zaujmou především „klopou“ hýřící barvami, kterou mají samečci na zadečku a využívají ji k přilákání družky. V angličtině si díky ní vysloužili pojmenování „peacock spiders“, tedy „paví pavouci“.

Žabky pralesničkové

Drobné žabky žijící v pralesích Jižní Ameriky jsou klasickým příkladem živočichů, kteří výrazným zbarvením upozorňují na svou nebezpečnost. Tito pestří obojživelníci z čeledi pralesničkovitých (Dendrobatidae) vylučují pokožkou jed, jímž jihoameričtí indiáni potírali hroty šípů.

Kolibřík ohnivobradý

Přirozené prostředí tohoto drobného, pouhých 5,7 gramu vážícího ptáčka představují koruny stromů v nadmořské výši okolo 1 400 metrů, kde se živí nektarem či drobným hmyzem. Větve a stromoví si kolibříci dělí na teritoria, která pak ze všech sil brání – a ti ohnivobradí jsou nejsrdnatější.

Užovka tečkovaná královská

Domovem užovky tečkované královské se staly kamenité pouště a hory, kde splývá s terénem díky šedému povrchu těla. Na její přítomnost běžně upozorňuje pouze tenký žlutý či oranžový prstenec u hlavy. Pestrobarevné „břicho“ had odhaluje, jen pokud se cítí ohrožený a chce nepřítele zastrašit.

